

Teadaandmine.

Meie jures trükkitud ramat: „Ma, ilm ja mõnda, mis seal sees leida,“ on mitmes kohas rahwa keskel labfelt waetowõtmist ja sõbru leidnud, ludda meile luggejad kirjade läbvi lähhemalt ja laugemalt tänoilikut tunnistawad. Meiad paluwad, et weel seinggust tarkuse ramatud wälja peakšime andma; agga ei olle sel puhul wõimalik nende iggatsenist täita, sest et tänni trükkimise jures kullutatud korpikas weel polest ramatude mümisest meie tasko taggast ei olle tulnud. Kuis tohime uut kulla ettewõtta ni kama, kui endine alles tassumata on. Pabber maksab rahha, sellid tahhawad iggapääw priskest süa ja palga, poostawid ja muud tõrwtad kulluwad aegamõda ärra, et ufi peame nõndma ja -- ei mitte trükki mustagi anta kuskilt innata. — Ei olle meil wõimalik piisofese ulgafese iggatsenist ennemine täita, kummi suuremal ulgal õpetuse müus:us ellawaks akab tõusma. Euski, ni pikkalt kui jõud ullatas, olleme püüdnud iggatsenistele teisel wiisil kassolise udist kätte murretseda, ja on meie jures praego üks uus ramat trükkis, mis selle aasta lõppetusel walmis saab, selle minie al:

Ma: ja Merre: piltid.

Ehk imelikud luggud lõune-pool Ahwrikas.

Sedda isseärranis norema rahwale tullosaks aewiteks illespandud ramatut laisime Saksa kelest Ma kele ümberpanna, ja leiab meil lik, rähhelpanija luggeja mõnda juhhatust ramatufese seest. Suimala

suurtest teggudest mõderail mail. Sest: „Laewad juttustawad Suimala aun ja Ma kindlus, kullutab teima kättetööd.“ — Wägga wähhhe on neid inimesi, kellele sedda õnne ja warra on antud, nisuggust pikka telonda ettewõtta ja oma silmaga watama minna, mis kangel Ahwrikas kaswab, kossib ja siggineb; suurem ossa peab sellega leppima, mis teised teimale kullutawad. Nimetatud ramatus kullutatud luggusi on üks tark tohter ja üks rikkas noormees Hamburgi linna:st kōik oma silmadega näinud ja jeddamõda illeskirjutanud. Kus tarwis, antakse ka mõni piisofene pildifuju, mis üht ja teist mõdere ma ellajat luggeja silma ette toob.

Münewa aastane Kalendri-luggemine:

Mistiõitjad

olli kirjutajal koggemata palju pikkemaks weäinud, kui ette arwanud, ei mahtunud Kalendrisse, sellepärast lodame tulleswat aastal, kui Suimal ello ja terwist pikkendab, „Mistiõitjad“ isseärranis täielikult wälja anda, et jut korraga luggeja kätte saab ja ei mitte tüf tükkilt.

Selle teistwiisi tallitamisega ei elnud enam wõimalik lühhikese aea sees uut luggemist Kalendri tallada ja piddime ädda pärast Meinowadderi pappolt tükkikese Kalendrisse panema, mis ehk jälle mõningal mofka järrel ei sa olema. Münewal aastal piddime mõnda laituft sellepärast kuulma, et enne uut juttu allustati, kui wana olli lõppetud. Pui, kulla luggeja! peakšid sa oma ello aenal